

"מאמר דניאל" לפרשת נשא

י-יא' סיוון התשפ"א
גיליון מס' 361

זמני כניסת ויציאת השבת

איזור	כניסת שבת	יציאת שבת	רבינו תם
חיפה	19:16	20:11	21:05
תל אביב	19:15	20:08	21:02
ירושלים	18:58	20:10	21:05
באר שבע	19:14	20:08	21:01

בפרשת השבוע שלנו מברך הבן איש חי הקדוש – רבי יוסף חיים זצוק"ל כמה עניינים. ונביא שני חיידושים מתורתו של רבינו הבן איש חי הקדוש זכותו תגן עלינו...

נאמר בפרשה "איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל", אפשר לשאול, מה זה מעלה בו מעל? מספיק לרשום שמעלה בו. ומדוע יש כפילות לשון? אז אפשר לספר את המעשה במדרש רבה, על שתי אחיות תאומות, אחת התאומות סטתה תחת בעלה והבעל ביקש לקנאות לה ולהשקותה במים המרים בירושלים. הלכה לאותה העיר שהיתה אחותה הטהורה נשואה שם, אמרה לה "בעלי רוצה להשקות אותי מהמים המרים, ואני טמאה". (כלומר היא חטאה לבעלה, והיא יודעת שהמים יפוצצו את בטנה והיא תתפוצץ אם תשתה. ולכן אמרה לאחותה שתחליף אותה רק לצורך השתייה מבלי שבעלה ישים לב שהתחלפו כי היו תאומות). הסכימה אחותה להתחלף איתה, לבשה את בגדי אחותה, והלכה ושתתה את המים ונמצאה טהורה. חזרו בחזרה, ובדרך ביקשה להיכנס שוב פעם לבית אחותה ולהגיד לה שלום, (רצתה להתחלף עם אחותה הטמאה בחזרה). חזרה לביתה, יצאה אחותה שסטתה וחיבקו ונישקו זאת לזאת, ובזמן שהתחבקו והתנשקו הריחה הטמאה את המים המרים שיצאו מהפה של האחיות הטהורה ומיד מתה. הצדק נעשה כפי שהתורה אומרת, אי אפשר לשחק משחקים עם ה' יתברך, האמת יצאה לאור והאישה הטמאה שסטתה וזינתה תחת בעלה קיבלה את העונש הראוי לה. וזה גם התשובה למה ששאלנו, "ומעלה בו מעל" כלומר שתי מעילות מעלה בו, האחד שזינתה תחתיו וסטתה, והשני שרימתה והחליפה עם אחותה הטהורה כדי לעבוד עליו שתשתה מהמים ולא יקרה לה כלום. ומכאן נלמד, שבסוף האמת יוצאת לאור והצדק נעשה.

בגמרא במסכת ברכות דף ס"ג עמוד א, מקשה רבי יוחנן כן: "אמר רבי יוחנן: למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות? לומר לך: כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן, סוף שנצרך לכהן על ידי אשתו" (ורש"י מפרש שנעשית סוטה לבעלה). הגמרא אומרת לנו מה סופו של מי שאינו נותן מעשרות לכהן בזמן בית המקדש, אולם הגמרא לא אומרת לנו מה אותו אדם כן עושה עם מעשרותיו. היא רק אומרת לנו שהוא לא מביא את המעשרות לכהן. הבן איש חי מפרש ואומר כך, אותו אדם שיש לו מעשרות, לא יזרוק אותם לים כיוון שאין שום טעם לאבד את המעשרות האלה, וגם הוא לא יעשה בהם גזל, כיוון שעל הגזל נאמר בגמרא בסנהדרין דף קח שלא נחתם גזר דינם של דור המבול אלא על הגזל. ולכן אותו אדם לא מתכוון לגזול את הכהן כיוון שאם היה עושה כך, הוא היה מקבל עונש חמור יותר מאשר שאשתו תהיה סוטה. ואם ככה אומר הבן איש חי, שאותו אדם באמת התכוון לתת את המעשרות לכהן. אך הוא לא הולך לכהן, אלא מצפה שהכהן יגיע עד אליו ויבקש את המעשרות. ועל כך הוא נענש מידה כנגד מידה. "אתה רצית שהכהן יבוא עד אליך לקחת את המעשרות? סופך שתצטרך ללכת אל הכהן עם אשתך כאשר אשתך תסטה". וההוכחה בדברי רש"י שמפרש כך "מעכב קדשיו אצלו ואינו נותן לכהנים וללוויים". כיוון שהוא לא מונע או גוזל אותם אלא רק מעכב את זה בביתו ומחכה שהכהן יגיע עד אליו, סופו שהוא מגיע עם אשתו לכהן בגלל שאשתו מעלה בו מעל וסטתה. והינה אפשר להקשות קושיה גדולה ביותר על הגמרא בברכות ועל מה שפירש הבן איש חי הקדוש. מה אשמה האישה? מדוע היא אשמה שבעלה עיכב את המעשרות ולא הלך לכהן? זה שהוא לא הלך לכהן ובסוף עונשו שאשתו תסטה וילכו אליו ביחד? מה היא אשמה? אלא אפשר לפרש זאת כך, האישה תפקידה לבנות את הבית ולדאוג לבעלה, אם האישה ראתה שבעלה מזלזל בכהן ולא הולך אליו היה ראוי לה להגיד לו ולהשפיע עליו, ולכן עונשה שתסטה עליו כי לא ניסתה לשנות אותו ולא ניסתה להעיר לו. ולכן רואים מהו הכוח של האישה שהיא יכולה לשנות דברים בפיה. כוחה בתפילתה. כמו שרואים אצל חנה הקדושה, שלא היה לה בן, ובסוף מכוח התפילות נולד לה שמואל הנביא. ועוד, לאה, שהיתה אמורה להתחתן עם עשיו הרשע והינה לאחר בכי ותפילות לה' זכתה לא רק שהתחתנה עם יעקב אבינו אלא שגם זכתה שממנו יצאו רוב השבטים הקדושים וממנה יצא זרע המלוכה. רואים כמה כוח יש לתפילה וכמה כוח יש לאישה לשנות ולבנות...

"כאשר אתה משתדל לשמוח בזמן שאתה עצוב, אתה מגלה ומעצים את רוחב טווח חייך. (רבי נחמן מברסלב)

להקדשות לעילוי נשמת או להבדיל לרפואה / להצלחה ניתן לשלוח הודעה למס' 0523458725 כל תרומה עבור הוצאת העלון תתקבל בברכה לזיכוי הרבים ולהקדשות עבור יקירכם. (ההקדשות לרפואה / להצלחה יופיעו בעמ' האחרון של העלון).

שבת שלום

אזכרת השבת:

להקדשות פנו למס' למעלה שבועיים מראש

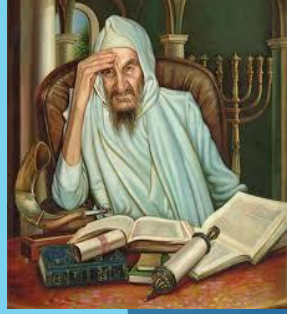
העלון מוקדש לעילוי נשמת

יעקב בן סעידה ישראל בן נרה נתנאל בן אורלי יצחק בן רחל יחושע בן רבקה יעקב ז'ק בן אסתר אמה זילפה בת ברה

נוריה בת נעימה אורלי בת סעידה חנה בת זוהרה קוקב בת אביגיל מרים בת פרחא אהרון בן חזלה חי בן ירדנה חנניה בן אסתר גרשון בן רחמה שמעון בן עיישה

סיפורי מופת על הצדיק הקדוש בבא סאלי

טלית קטן – הבבא סאלי היה נשאר ללבוש טלית קטן גם בשעת השינה. הבבא סאלי היה נוהג להצניע את ציציותיו. מעשה שהיה באיש בשם ט.ר, הוא מספר כי בנו שהיה נשוי שנים רבות, לא נפקד בזרע של קיימא, ולכן פנה אל הבבא סאלי לבקש ברכה. ואכן כלתו נפקדה. אך לאחר חודש וחצי הפילה הכלה את פרי בטנה. במר נפשו ובצער רב, חזר ט.ר לבבא סאלי וסיפר לו בצער כי כלתו הפילה.. מיד ביקש הבבא סאלי מהמשמש בקודש שיביא לו את הטלית, וביקש מכל הנוכחים לענות ברוך הוא וברוך שמו, ואמן בכוונה גדולה. בירך על הטלית וכולם ענו בכוונה עצומה כבקשת הצדיק. לאחר שכולם ענו כמו שצריך ונישקו את הציציות של הטלית, אמר הבבא סאלי ל ט.ג "אל תדאג, הפעם בזכות זה שענו כולם אמן וברוך הוא וברוך שמו, בזכות חיבוב המצווה כלתך תלד לחיים טובים ושלוש וכך היה...

מוקדש להצלחת התורמים לסדרת הספרים "סיפורי מופת סידנא בבא סאלי" להקדשה והשתתפות בזכות רכישת הספרים שלחו הודעה למס' המופיע בגיליון

רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוק"ל

בהתקרב חג הפסח עסוקים היו בביתו של הצדיק רבי נחמן מברסלב בניקיונות הבית. והינה בהיות שבעלי המקצוע שהגיעו לצבוע את הבית היו אמורים להגיע, פינו בני הבית את כל הרהיטים מחוץ לבית. מעט מהרהיטים אשר נשארו בבית כוסו במפות ושאר כיוסיים בכדי שלא יתלכלכו בצבע. בתו של רבי נחמן הבחינה לפתע כי השעון קיר איננו מכוסה ומיהרה להוציא מהמגרה מטפחת של נשים וכיסתה בה את השעון. שנכנס רבינו הקדוש לבית, ראה את השעון קיר מכוסה בכיסוי ראש של נשים, ואמר רבינו אף על פי שזה רק בגד של אישה, דעי לך ביתי היקרה, בימינו אלה שמצויים מוחות חלשים וירדה חולשה לעולם, לא רצוי להשתמש בבגד זה לכסות את השעון במקום שמצויים בו גברים.

הערת הסופר: ומה נענה בדורנו זה אשר לא רק שנחלשו המוחות עוד יותר, אלא גם הפריצות גדלה ברחובות בעוונותנו הרבים. כמה עלינו ללמד ולהסביר בטוב טעם ובדרכי נועם את בנותינו ונשינו להיזהר משמץ המושך את העין ומביא להרהור... (ולענין המעשה הנ"ל, רבינו החמיר בזה למרות דעת השולחן ערוך אבן העזר סי' כא) כדברי הגמרא בעבודה זרה דף כ'.

"בצור ירום" ביאורים מספר התניא מאת הרב ירום מיכאל אברג'ל זצוק"ל

"ואם כן על כרחך הבינוני אין בו אפילו עוון ביטול תורה" שזהו עוון שמאוד קשה להישמר ממנו. ואומר בעל התניא (בפרק כה) שלזה תיקנו ברכת סלח לנו שלוש פעמים ביום, על עוון ביטול תורה, שאין אדם ניצול ממנו בכל יום. והבינוני אפילו בחטא זה של ביטול תורה אינו נכשל. "ומשום הכי טעה רבה בעצמו לומר שהוא בינוני?" אף על פי שעוון ביטול תורה לא היה בו, כמו שלמדנו לעיל שמלאך המוות לא היה יכול בשום אופן לתפוס אותו, כיוון שהוא לא הפסיק מלימודו אפילו לא לרגע אחד.

היסוד שמובא כאן הוא שהבינוני זהו אדם שאין הרע שבו גובר לעולם, הוא נמצא אבל הוא באבטלה מוחלטת, הוא מושתק לגמרי. וכיוון שהוא לא עקר אותו מהשורש הוא נקרא בינוני אבל מי שהצליח לעקור מהשורש שנאמר בו "ולבי חלל בקירבי" (תהילים ק"ט), זהו אדם גדול. הגהה – (ומה שכתוב בזוהר חלק ג' דף רל"א) – שצדיק ורע לו כל שממעוטין עוונותיו וכו'. ונותנים לו עונשו בעולם הזה, כדי שיהיה נקי לעולם הבא, ולכן רע לו, "היא שאלת רב המבוגר לאליהו, אבל לפי תשובת אליהו שם" – שהקב"ה מכפר על עוונות הדור על ידי שמעניש את הצדיק, "הפירוש צדיק ורע לו הוא כמו שכתוב ברעיא מהימנא פרשת משפטים דלעיל" – שיש לו מקצת מן הרע, אלא שהרע שבו כפוף לטוב, אבל אין לו עוונות כלל, "ושבעים פנים לתורה" – ורב המבוגר בשאלתו סבר שהפירוש שאמר הוא אחד מהשבעים פנים לתורה. "והא דאמרינן בעלמא" – ומה שרגילים העולם לומר "דמחצה על מחצה" מקרי בינוני, ורוב זכויות מקרי צדיק, וכמו שהבאנו לעיל דברי הרמב"ם (מהלכות תשובה הלכה א-ב) "הוא שם המושאל לעניין שכן ועונש", כי האמת (מבלי לפגוע נביא את דברי הרב) "היא שמי שעובר אפילו על איסור דרבנן נקרא רשע. (בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 168-170).

מין הקדוש והגאון הרב עובדיה יוסף צוק"ל

"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא"

- מצוות עשה לאב למול את בנו, וגדולה מצוה זו משאר מצוות עשה, שיש בה צד כתיבת כשיגדל ולא ימול. וגם נכרת עליה י"ג בריתות בפרשת מילה. ולא נקרא אברהם אבינו שלם עד שנימול. ובזכות המילה נכרת לו ברית על נתינת הארץ, והיא מצלת מדינה של גיהנם, כמו שאמרו חכמים (עירובין י"ט). שאברהם אבינו מציל מגיהנם היורדים לשם, לבד ממי שלא נימול. וכל המפר בריתו של אברהם אבינו והניח ערלתו או משכה, אף על פי שיש בו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא. [ילקו"י שובע שמחות ב עמוד יב]
- מצות מילה דוחה שבת, ולכן תינוק שנולד בשבת אפילו זמן קצר קודם השקיעה, [כפי מה שמתפרסם בלוחות], מלין אותו בשבת הבאה. [ילקו"י שובע שמחות ב עמו' קכט. שבת ד' עמו' שט]
- הדין שמילה דוחה שבת זה דוקא במילה בזמנה, אבל מילה שלא בזמנה, דהיינו שלא מלו את התינוק ביום השמיני ללידה, אין לעשותה בשבת. ואפילו אם הסיבה שהמילה נדחתה היא מחמת חולי, או שנולד בבין השמשות. [שובע שמחות ח"ב עמוד קלז. שבת ד' עמוד שטז]
- אסור בהחלט לצלם ולהסריט בשבת את מהלך עשיית הברית. [ילקו"י שובע שמחות ב עמ' קלט]
- תינוק שנולד על-ידי ניתוח קיסרי אין מילתו דוחה שבת. אולם אם רק הרחיבו את מקום הלידה על ידי חיתוך כדי שהתינוק יצא, מילתו דוחה שבת. [ילקו"י שובע שמחות ב עמ' קמט]
- אם צריכים להעביר את התינוק ברכב כדי למולו, או שהמוהל אינו יכול למול אלא אם יסיעוהו ברכב בשבת, אסור לעשות כן. [שובע שמחות ב עמוד קלח. ילקוט יוסף שבת כרך ד' עמוד שיח]
- תינוק שנולד מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית, וחל היום השמיני ללידתו בשבת או ביום טוב, אין מטיפין ממנו את הדם בשבת או ביום טוב, אלא ידחו את הטפת הדם ליום א'. וראה בקש"ע ילקו"י ח"א עמו' תשמג. [שובע שמחות ב עמוד קסה. ילקו"י שבת ד' עמוד שלז]
- כד. תינוק שנולד בליל שבת אחר צאת הכוכבים שלנו, [בימי ניסן ותשרי כשהימים שוים מעשרים דקות אחר השקיעה. ובשאר החודשים עשרים דקות זמניות], מלין אותו בשבת, אף שלדעת ר"ת הוא עדיין יום גמור. [שובע שמחות ב עמ' קע]
- אין פודין את הבן בשבת, משום דדמי למקח וממכר האסור בשבת. [שם עמ' שלז].
- אם חל יום שלשים ואחד ביום טוב, יש לדחות את הפדיון למוצאי יום טוב, שאין פודין ביום טוב. ואפילו לא ביום טוב שני של גלויות. [ספר ילקו"י שובע שמחות ח"ב עמוד שמ]

סיפורי הבעל שם טוב הקדוש

מספרים על הבעל שם טוב שהיו לו המון מתנגדים, חלקם היו רבנים גדולים ביותר שתמחו על דרכו של הבעל שם טוב. רבי דוב בער "המגיד ממעזריטש" שהיה גדול מאוד וגאון עצום החליט שהוא רוצה ללכת ולראות מי זה הבעל שם טוב. הוא שמע שמדובר באיש קדוש ביותר שיש לו המון מתנגדים, הוא החליט ללכת ולבדוק עד כמה הוא באמת קדוש. כשהגיע אל הבעל שם טוב, בטוח היה המגיד שישמע ממנו דברי תורה, אבל הוא שמע רק מעשיות שהתרחשו לבעל שם טוב על האוכל שנגמר ולא היה לו אפילו לחם לתת לבעל העגלה הגוי. ולפתע נעצר בדרכם גוי ובידו שק מלא לחם, והוא קנה ממנו לחם עבור בעל העגלה. ביום השני נכנס שוב המגיד אל הבעל שם טוב, בתקווה לשמוע ממנו דברי תורה, ושוב שמע ממנו רק מעשה, איך שפעם אחת בהיותו בדרך לא היה בידו מעט קש לתת לסוסים. גם בפעם זו נזדמן לפניו אדם, וממנו קנה הבעל שם טוב קש, ונתן אוכל לסוסים. המגיד לא הבין כי את הרמזים שרמז לו הבעל שם טוב במעשיות. בשל כך חזר אל האכסניה ואמר למשרתו: "מחר בבוקר שתעלה השמש מיד נצא לדרכנו". הרגיש זאת הבעל שם טוב ברוח הקודש ובחצות הלילה, שלח הבעל שם טוב את משרתו שיקרא למגיד אליו...

המשך בעמוד האחרון (עמ' 4)

הרב הקדוש והגאון רבי יורם מיכאל אברג'ל צוק"ל

במעמד הר סיני עם ישראל שמעו רק את עשרת הדיברות. אך מבואר בספרים הקדושים (תניא תחילת פרק כ') שבדברה הראשונה "אנוכי ה' אלוהיך" נכללו כל הרמח (248) מצוות עשה של התורה. ובדברה השניה "לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני" נכללו כל השסה (365) מצוות לא תעשה. ולכן את שתי הדברות הללו בלבד שמעו עם ישראל מפי הגבורה מפני שהן כוללות את כל התורה כולה. בנוסף, ידוע מה שכתב השל"ה הקדוש, שבכל עשרת הדברות ישנן 620 אותיות כמניין כת"ר וסימנך "כתר תורה" כנגד תרי"ג מצוות (613) ועוד שבע מצוות דרבנן (נטילת ידיים, עירובין, ברכות הנהנין, נר שבת, מגילה, חנוכה, הלל) וכל זאת כדי להשמיענו שבעשרת הדברות כבר נכללה כל התורה כולה..

אלא שהפלא הגדול הוא שעל אף גודל ערכו של המעמד וכל מה שהוא כולל בתוכו, מעמד הר סיני עצמו לא ארך זמן רב, שהרי כדי לומר את עשרת הדברות לא צריך יותר מרבע שעה. וגם אם נוסיף את כל מה שהיה מסביב לעצם מסירת עשרת הדברות, נמצא שכל המעמד כולו היה לא יותר משעה. ובכל זאת, בזמן הקצר הזה ה' מסר לעם ישראל את היסודות והשורשים של כל התורה כולה. והטעם לכך, כי עם ישראל התכוננו במשך מספר ימים שלפני מתן תורה, והכינו עצמם לקבלת התורה. הם קידשו וטיהרו עצמם. הם גיהצו את ליבם והסירו ממנו את כל המידות הרעות והתאוות המגונות והפכו את הלב לכלי טהור ונקי. ומכיוון שהיתה הכנה גדולה מצידם של ישראל הם היו ראויים לקבלת התורה.

המשך מעמ' 3 (סיפורי הבעל שם טוב)

כשנכנס המגיד ממעזריטש אל חדרו של הבעל שם טוב, שאל אותו רבנו "יודע אתה ללמוד"? המגיד בלי להסס ובביטחון מלא השיב "כן". "האם יש לך ידיעה בחכמת הקבלה?" שאל הבעל שם טוב את המגיד. "כן" השיב בחזרה. הראה לו הבעל שם טוב פרק אחד מספר הקבלה "עץ חיים", והמגיד ביקש מעט זמן לעיין בו. אחרי זמן קצר הסביר המגיד לבעל שם טוב את הפשט, וביאר את דברי הקטע.

אמר לו הבעל שם טוב "אינך יודע כלום". חזר המגיד ועיין שוב בקטע ואמר בביטחון מלא "ההסבר שנתתי נכון הוא. ואם כבוד הרב יודע פירוש אחר, יאמר נא לי, ואראה מי כיוון לאמת". הבעל שם טוב פנה למגיד ואמר: "אפרש לך את הקטע שקראת אך לא תספר לאיש מה שתשמע כאן". המגיד ממעזריטש נבהל, הוא ראה לפתע את הבעל שם טוב עוצם את עיניו, סוגר את הספר, ומתחיל לומר את הפרק מתחילתו ועד סופו בעל פה. מיד התמלא הבית כולו אור גדול, ואש רוחנית התפשטה סביבם. המגיד נחרד והזדעזע ממראה עיניו, הוא ראה את האש מתלקחת סביבו והרגיש חום עצום שאי אפשר לתארו, באותו הפרק היו כמה שמות של מלאכים, ובכל פעם שאמר הבעל שם טוב את אחד מן השמות יכלו שניהם לראות את המלאכים בעיניהם ממש. כשסיים את קריאתו, פקח הבעל שם טוב את עיניו ואמר "הפירוש שלך נכון היה, אך הלימוד שלך היה חסר חיים וטעם". המגיד ממעזריטש נדהם ונבהל, הוא שאל את הבעל שם טוב האם תמיד הוא זוכה לראות את הצדיקים כך בהקיץ בזמן שלומד והבעל שם טוב הנהן ואמר שכן, כך זה תמיד שלומדים ומזכירים את הצדיקים אם אתה קדוש עליון אתה זוכה לראותם. המגיד ממעזריטש קרא לשמש שלו ואמר לו שיסע לביתו ויגיד לכולם שהוא לא חוזר, הוא נשאר לדבוק בבעל שם טוב ומעכשיו הופך להיות תלמידו המובהק, ואכן המגיד ממעזריטש היה ממשיך דרכו של הבעל שם טוב הקדוש.

מעשה בשלושה שותפים

מעשה בשלושה בני אדם שהיו שותפים. והינה הגיעה שבת קודש ולא ידעו היכן להחביא את הממון בשבת כי אסור להסתובב איתו. מה עשו? חפרו בור והחביאו את הממון באדמה. אחד מהם היה נוכל, באמצע השבת בחצי הלילה, הלך הנוכל ולקח את הכסף לעצמו והחביא במקום אחר. במוצאי שבת, הלכו השותפים ביחד להוציא את הממון ולא מצאו, ידעו שאחד מהם הוא הגנב כי אף אחד לא היה שם ואף אחד לא ידע איפה הכסף הוחבא.

העלון מוקדש להצלחת

מור אבי אוריאל בן ציפורה
מרת אימי ויויאן בת נוריה
עזרא (עוז) בן נאוה
אליעד אליהו בן אריאלה
אלעזר בן כוכבה
עומר בן נאוה
רבקה בת ז'ולייט

העלון מוקדש להצלחת וברכה של
אשתי היקרה שילת בת רבקה רחל

מוקדש גם להצלחת כלל התורמים בעילום
שם

העלון מוקדש לרפואת

צ'יצ'אן בן ביסקה
חזלה בת חביבה
ראובן בן חנה
מיכאל בן זוהרה
דביר בן גאולה

להקדשות וסיוע בזיכוי הרבים
והשתתפות בזכות הדפסת העלון שלחו
הודעה למס' 0523458725
"כל המזכה את הרבים אין חטא בא על
ידו"

העלון מודפס לזיכוי הרבים
ב"דפוס התאומים" קרית גת

הלכו להישפט אצל שלמה המלך החכם באדם. ששמע שלמה המלך את הדברים, אמר להם "שמעתי עליכם שאתם בעלי תורה, אם כך בואו תעזרו לי בדין שבא לפניי". מלך רומי שלח אליי מעשה לשפוט בו. וזה המעשה: תינוק ותינוקת היו קטנים ונשבעו זה לזו שהם יגדלו הם יתחננו. אמר התינוק לתינוקת שאם היא מתחרטת ורוצים להתארס איתה שתהיה גדולה, שתבוא אליו ותבקש רשותו ובלי אישורו הוא לא מסכים לה להתארס עם אף אחד. לימים רצתה להתארס אותה תינוקת, אמרה לארוסה חכה בוא נלך ונשאל את אותו אחד שהבטחתי לו כשהיינו קטנים. הלכו אליו, הציעו לו כסף בתור פיצוי וביקשו את רשותו. אמר לה אותו אחד "הואיל ואת עמדת בהבטחתך ובאת ושאלת אותי, לכי לשלום ולא צריך שום כסף, ושיהיה לכם בהצלחה". הלכו הזוג שמחים ומאושרים עם הכסף. בדרך פגשו אותם שודדים, ראש השודדים היה איש זקן, הזקן לקח בכוח את הנערה עם הכסף ורצה לבוא על הנערה. אמרה לו הנערה, לפני שאתה בא עליי הרשה לי לספר לך מעשה. וסיפרה לו את כל המעשה שקרה. וסיימה הנערה "מה אותו בחור, שהוא צעיר, וויתר עליי ועל הכסף, אתה שאתה זקן ואמור להיות בעל יראת שמיים וחכמה, לא תוותר?" הינה לך כל הכסף שלי לפנייך, קח אותו, ותרשה לי ללכת לבעלי להתחתן איתו." הצטער הזקן ורץ לנערה ואמר לה קחי גם את הכסף איתך, לא רוצה ממך כלום. סיים שלמה המלך את הסיפור. "עכשיו שלח אלי מלך רומי לפרש, מה הכי משובח מכל אלה? מי עשה את המעשה הכי טוב שיש? שאל שלמה המלך את שלושת השותפים. ענה הראשון ואמר "משבח אני את האישה. שהלכה והתייעצה עם אותו אחד שהבטיחה לו להתחתן. פתח השני ואמר "משבח אני את בעלה שוויתר כך על הנערה. אמר השלישי לכולם "משבח אני את הזקן, שכבר הכסף היה אצלו וכבש את יצרו ולא התפתה למטבעות הכסף והתכשיטים. ועוד אם הסכים לוותר על האישה, מדוע הסכים לוותר גם על הכסף? משבח אני אותו על הוויתור שעשה." ראה שלמה המלך את תשובתו של השותף השלישי וביקש לאסור אותו ולעצור אותו על שגזל וגנב מחבריו את הממון שהחביאו כי ראה שרק הכסף מעניין אותו בסיפור. ואכן באמת הודה הנוכל על המעשה שעשה והחזיר את הכסף לשותפיו. רואים אנו עד כמה היא החכמה של הצדיקים הקדושים זכות הצדיקים תגן עלינו..

רוצים לקבל את העלון ולהפיצו באיזור מגורכם? שלחו
הודעה למס' המופיע בעלון ואנו נדאג שהעלון יגיע
לאיזוריכם על ידי המפיצים